

Vems ärenden springer kommunalråden ?

Kommunalråden Peter Roslund (Piteå) och Robert Forsberg (Kalix) kritiserade den 3 april i Norrbottensnytt och i lokaltidningarna Sveaskogs beslut att skydda 141 000 ha "gammelskog". Man efterlyser en balans mellan produktionsmål och miljömål och uppger att en sjättedel av länets skogar är skyddade? Vad döljer sig bakom den uppgiften?

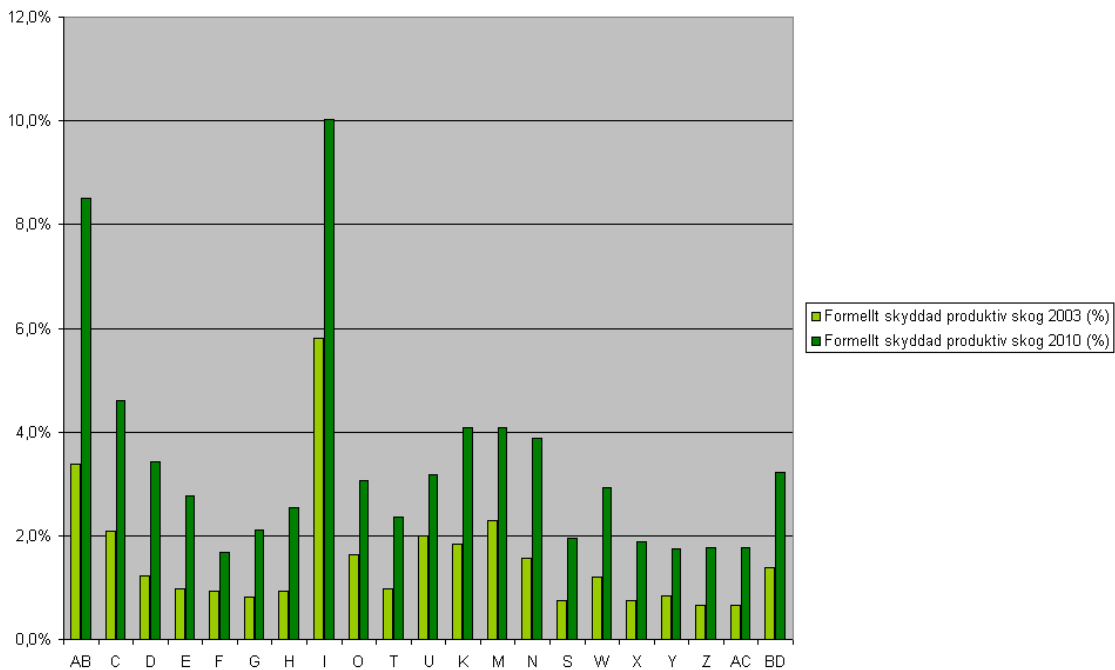
När det gäller uppgifter om andelen skyddad skog i Norrbottens län har siffran 21 % figurerat. I siffran 21 % skyddad skog inkluderas skyddad fjällbarrskog och fjällbjörkskog, det vill säga skogar som normalt inte brukas.

Samtliga länsstyrelser har tillsammans med Skogsstyrelsen haft i uppdrag att utarbeta *länsvisa strategidokument* för arbetet med formellt skydd av skog.

Beslut om att anta strategidokumentet har fattats av länsstyrelsens styrelse den 31 mars 2006. Strategin ger riktlinjer för vilka typer av skogar som ska väljas ut för formellt skydd i Norrbottens län inom ramen för miljömålet *Levande skogar*.

Under arbetet kunde man konstatera att 1998 endast 1,3 % av den produktiva skogsmarken nedanför fjällen hade ett formellt skydd. När miljömålet är genomfört (2010 ?) kommer 3,4 % av skogsmarken nedanför fjällskogarna att vara formellt skyddad.

Så här ser målen ut i hela Sverige. (Källa länsstyrelsens strategidokument)

I Norrbotten ska inte alls sparas mer än i övriga län som våra kommunalråd påstår.

Längs kusten, i t.ex. Piteå och Kalix kommuner är betydligt mindre än 1 % av den produktiva skogsmarken skyddad.

För att klara den biologiska mångfalden räcker inte det formella skyddet. För att uppnå miljömålet *levande skogar* måste det formella skyddet kompletteras med olika former av frivilligt skydd. Forskarna menar att ca 10 % av den produktiva skogsmarken måste sparas för att klara målet vad gäller biologisk mångfald. Det är här Sveaskogs 141000 ha kommer in. Dessa områden har så höga naturvärden att man inte kan avverka dem och bibehålla sin trovärdighet vad gäller ett miljövänligt skogsbruk (FSC). Det bör tilläggas att i Sveaskogs

141000 ha "frivilligt skydd" ingår alla befintliga och blivande naturreservat som finns på Sveaskogs mark. **Det är alltså samma skogsområden som räknas flera gånger.**

Omkring hälften av de 245 fågelarter som regelbundet häckar i Sverige finns i våra skogar. Men skogen blir alltmer likformig och artfattig och trots att det inte på många hundra år funnits så mycket skog i Sverige som idag har skogens växter och djur aldrig varit så utsatta som nu. För många arter har det intensiva och storskaliga skogsbruket medfört att det idag finns mer än 1800 svenska skogslevande arter som är hotade, dvs. rödlistade, och nästan var tredje skogslevande fågelart står nu på den svenska rödlistan.

Redan 1993 fattade Sveriges Riksdag beslut om **förändring av skogsvårdslagen (SVL)**. Där anges tydligt att:

"Skogen och skogsmarken skall utnyttjas effektivt och ansvarsfullt så att den uthålligt ger en god avkastning samtidigt som den biologiska mångfalden behålls."

I december samma år ratificerade Riksdagen **FN:s konvention om biologisk mångfald**.

Under våren 1999 beslutade riksdagen om 15 så kallade miljömål. Beträffande våra skogar anges att:

"Skogen och skogsmarkens värde för biologisk produktion skall skyddas samtidigt som den biologiska mångfalden bevaras samt kulturmiljövärden och sociala värden värnas."

I propositionen lägger regeringen förslag på åtta delmål, varav det som berör skydd av skogsmark lyder:

"Ytterligare 900 000 ha skyddsvärd skogsmark skall undantas från skogsproduktion till år 2010."

För att få en bättre överblick över det statliga skogsinnehavet gav regeringen i juni 2002 Naturvårdsverket i uppdrag att bedöma naturvärdena på all statlig skogsmark. I slutet av januari 2005 publicerade Naturvårdsverket resultatet av inventeringarna som genomförts av länsstyrelserna runt om i landet. **Rapporten pekar ut 885 områden, totalt 341 000 ha, statlig skog som innehåller höga naturvärden.** Många områden ligger i Norrbotten, de flesta i inlandet och på gränsen till fjällnära skog.

Regeringen gav Naturvårdsverket i uppdrag att, tillsammans med Fastighetsverket och Sveaskog, besluta om vilka av dessa områden som kan avverkas. Sveaskog har nu pekat ut 141000 ha som man anser bör skyddas och det är detta våra kommunalråd protesterar mot. Tvärt emot vad kommunalråden påstår, har våra sista norrbottniska natur- och urskogar unika bevarandevärden som saknar motstycke i andra delar av landet. De har ett ovärderligt värde för den biologiska mångfalden och förtjänar ett bättre öde än att bli kartonger och brädor.

Deras uttalanden vittnar om en stor okunskap och motarbetar målet om bevarande av den biologiska mångfalden i våra skogar. Det strider både mot riksdagsbeslut och undertecknade FN-konventioner.

Dessutom sprider de felaktiga uppgifter. Man kan undra vem som står bakom dessa uppgifter.

Ove Persson, NOF:s fågelskyddsgrupp

Lars Sandberg, NOF

(NOF står för Norrbottens Ornitologiska Förening)